

O wartości pracy wolontariuszy w ośrodku Caritas w Zatorze

Wolontariat łączy z ludźmi...

Ośrodek Caritas w Zatorze w skład którego wchodzi Dom Pomocy Społecznej Archidiecezji Krakowskiej oraz Zakład Opiekuńczo-Lecznicy im. Hanny Chrzanowskiej, został powołany do służby człowiekowi odrzuconemu, choremu – cierpiącemu. Mądra obecność personelu w życiu codziennym mieszkańców czy pacjentów, wspierana towarzyszeniem nielicznych niestety rodzin oraz pojawiających się coraz częściej wolontariuszy, pomaga w odbudowaniu wiary w sens życia.

Doświadczenie bliskości i miłości wydaje się tu zatem kluczowe i w tym kontekście właśnie, także wartość wolontariatu wydaje się — bezcenna. Zatem czym jest wolontariat oraz kim jest wolontariusz w zatorskiej Caritas? Ogólnopolskie Centrum Wolontariatu definiuje wolontariat jako dobrowolną, bezpłatną, świadomą pracę na rzecz innych, wykraczającą poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie. Według Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z dnia 24 kwietnia 2003 r. wolontariuszem jest ten, kto dobrowolnie i świadomie oraz bez wynagrodzenia angażuje się w pracę na rzecz osób, organizacji pozarządowych, a także rozmaitych instytucji działających w różnych obszarach społecznych. Określenie „wykraczająca poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie” oznacza, że nie każda praca na rzecz innych jest wolontariatem; np. pomoc własnemu dziadkowi wolontariatem nie jest, natomiast pomoc starszej osobie w Zakładzie Opiekuńczo-Lecznym już nim jest. W koncepcji prowadzenia za-

torskich ośrodków na plan pierwszy wysuwa się potrzeba bycia z drugim człowiekiem, jako ta nadrzędna i determinująca poprawę jakości życia przez doświadczenie bliskości. W koncepcji tej zatem obecność wolontariuszy jest szczególnie ważna i pożądana. Wolontariuszem w zatorskich ośrodkach Caritas może zostać osoba, która ukończyła 16-ty rok życia, mająca gotowość do pomocy osobom niepełnosprawnym intelektualnie i fizycznie. Kandydaci ubiegający się o pracę wolontariacką w naszych ośrodkach spotykają się najpierw z koordynatorem wolontariatu, który przybliży specyfikę Domu Pomocy Społecznej oraz Zakładu Opiekuńczo-Lecznego tj. kim jest mieszkaniec DPS oraz kim jest pacjent ZOL, dalej — jakie są cele funkcjonowania ośrodków, czym jest niepełnosprawność intelektualna, jakich trudności zdrowotnych, życiowych doświadczają mieszkańcy DPS-u i pacjenci ZOL-u, jakie są ich możliwości, ograniczenia, potrzeby. Rozmowa

z kandydatem ma na celu uaktywnić przemyślenia dotyczące tego, czym można dzielić się z drugim człowiekiem, z podkreśleniem istoty indywidualnego potencjału kandydata. Podczas spotkania kandydat na wolontariusza ma okazję zapoznać się też z zadaniami możliwymi do realizowania na terenie naszych ośrodków w ramach pracy wolontariackiej. Te zadania to np. rozmowy z pacjentami i mieszkańcami, spacer,

czytanie książek, rozwiązywanie krzyżówek, towarzyszenie podczas posiłków, pomoc w organizacji imprez okolicznościowych, wspólne pieczenie ciasteczek, wspólne przygotowywanie ozdób świątecznych, wspólne wyjazdy turystyczne, pomoc w przygotowywaniu tekstów do wydawanej na terenie ośrodka gazetki, aktywności stolarskie, zawody sportowe, wspólne śpiewanie itd. Wolontariusze — uczniowie z zatorskiego technikum i gimnazjum, wolontariusze z grupy działającej przy parafii św. Marcina w Gierałtowicach oraz osoby indywidualnie z Zatora i Oświęcimia, już na stałe wpisały się w życie DPS-u oraz ZOL-u. Nawiązują się przyjaźnie. Pacjenci i mieszkańcy zyskują szanse na nawiązanie nowych kontaktów, rozwijają się relacje, tworzy się bliskość, która wzmacnia jakość życia, odbudowuje w chorych czy niepełnosprawnych intelektualnie poczucie użyteczności i własnej wartości. A co zyskują wolontariusze? Wydaje się, że też wiele, są to korzyści niematerialne, lecz często indywidualnie istotne tj. satysfakcja np. z czynienia dobra, radość i spełnienie, uznanie ze strony innych, podwyższenie samooceny. Wolontariusze zyskują też nowych przyjaciół i znajomych, zdobywają wiedzę, doświadczenie i nowe umiejętności, a w związku z tym i lepszą pozycję na rynku pracy. Wolontariat zatem niesie ze sobą wiele korzyści, lecz najistotniejsza z nich to ta, że łączy z innymi ludźmi! Kasia Wiśniewska, psycholog, rzecznik prasowy ośrodka

